

đôi điều về nhóm Giao Điểm

Tản mạn đôi điều về nhóm Giao Điểm

Đông Duy

Những bài viết của nhóm Giao Điểm làm tôi thấy e ngại, vì thấy cái yếu tố nhân danh bắt đầu lộng hành. Nhân danh sẽ dần thành phe đảng, thù hận, mê muội và đây thật là một điều đáng tiếc.

"Tội ác của nhân loại thường khởi đầu bằng những nhân danh.

Nhân danh càng mỹ miều, tội ác càng lớn lao, điều nghịch lý là nhân loại vẫn cần những nhân danh, vẫn khổ đau, hạnh phúc và lớn lên trong những nhân danh này."

(Hoang Nguyen)

Bùi Kha, cái tên này nghe quen quen, hình như tôi có đọc qua một số

bài của cây viết này đâu đó, nếu không lầm thì là những bài trong nhóm Giao Điểm là một nhóm những nhà trí thức cao cấp mà tôi chưa được hân hạnh quen biết (trừ một người thuộc thành phần ngoại vi là ông giáo sư Hoàng Hà Thanh có bài đăng trên báo của nhóm này) nhưng theo sự dò hỏi cũng lơ mơ không kém của tôi trong giới chính trị thì được nhận định rằng đây là một nhóm trí thức Phật Giáo quá khích và ... "hơi" khuynh Tả.

Cái chữ khuynh tả hay khuynh hữu này hiện nay thật nguy hiểm vì rất dễ bị lạm dụng để chụp mũ lẫn nhau, nên tôi chỉ nghe qua rồi bỏ vì có thể quan điểm chính trị của tôi, về sự ngay tình cần thiết khi tìm học lịch sử cận đại cũng sẽ bị chụp mũ là khuynh tả.

Vậy thì cứ tạm gạt ra ngoài cái chuyện khuynh tả đi nhưng chuyện Phật Giáo quá khích thì chính tôi cũng cảm nhận được những chấn động nguy hiểm mà những nhà trí thức Giao Điểm đang phát động.

Chấn động đầu tiên là trong một lần đi lễ chùa, tôi tình cờ đọc được một tập tài liệu phát không của nhóm này đả kích mãnh liệt những tín lý thuộc phạm vi đức tin thần học của đạo Công Giáo thí dụ như sự tích Abraham bỏ con vào lò lửa để chứng tỏ sự trung thành với Chúa, tín lý đồng trinh mẫu tử nhất là những gì liên quan tới toà thánh Vatican.

Tôi không muốn nhận xét là những lời đả kích này đúng hay sai. Khi bước vào phạm trù đức tin và tín lý thần học của một tôn giáo, thì không thể dùng lý trí để nói đúng hay sai vì những người công giáo cuồng tín, cũng có thể đưa ra những đả kích tương tự, đối với một số huyền thoại có ghi trong kinh sách Phật giáo sơ cấp. Làm sao giải thích được những sự tích kỳ bí về sự đản sinh của Đức Phật trong vườn Lâm Tỳ Ni, vừa chào đời đã bước đi 7 bước, dưới chân nở những hoa sen.

Hình ảnh đẹp biết chừng nào để diễn tả lòng tôn kính của con người với một vĩ nhân, có gì để phải luận bàn, và hình ảnh này tác hại gì đối với giáo lý của Đức Phật Sankyamuni.

"Đồng trinh mẫu tử" có khác gì như "sự tích" hoàng hậu mơ thấy voi trắng xà xuống ấn vào hông bên phải hoài thai và hạ sinh thái tử nhẹ nhàng khi đứng dựa vào một cành cây. Có là sự thật không. Có thể lắm chứ trong thực tế y khoa được giản lược và huyền thoại hoá. Người ta muốn gạt bỏ đi những chi tiết xét ra thừa thãi về lịch sử một vĩ nhân, nhất là khi muốn thánh hoá nhân vật này.

"Đồng trinh mẫu tử" có thể có được không. Cãi cho cùng là có thể lắm chứ nếu người ta hiểu rằng theo khoa học thực nghiệm thì khởi thủy của mọi sinh vật trước khi tiến tới sinh sản hữu tính là giai đoạn tự sinh "nảy chồi bourgeonnement" là một sự sinh sản hoàn toàn vô tính, kể đó là giai đoạn lưỡng tính và sau cùng mới là sinh dục. Tôn giáo vốn là cái đích vô vọng của khoa học, mang cái ngắn hạn xo với cái dụng ý vô cùng thì cũng vô vọng không kém.

Một số tín lý tôn giáo thường được huyền hoặc hoá mang tính biểu tượng, thuộc loại "ngôn tại ý ngoại" để diễn tả một ý niệm siêu hình hoặc một giáo lý nào đó. Nói theo Phật giáo có lẽ người ta phải chấp nhận, hoặc tự động chấp nhận nó trên quan điểm: "không thể nghĩ bàn" vì đã được tin như thế ở thời đại nó xuất hiện, hoặc chỉ nên nghĩ bàn với tất cả sự tôn kính nếu không muốn giết nhau.

Vì thế tôi đã nói với vị Phật tử đang phát những tài liệu của nhóm Giao điểm là theo ý của tôi, thì nên mang những tài liệu này ra khỏi khuôn viên của chùa nếu không muốn có người đến phóng hoả đốt chùa này.

Nói về đức tin thì thật vô cùng vì thế nếu có phải nói đến tôn giáo vì một nhu cầu nghiên cứu hay tìm hiểu hay ngay cả phẩm bình một số hành động của giới tu sỹ hay đạo hữu, tôi thật e dè không giám tỏ ra bất kính với bất cứ đức tin nào.

Đạo Cao Đài khởi đầu với những buổi cầu cơ của những ông công chức công bộc của chế độ thuộc địa (đó là một sự kiện lịch sử), đạo Hoà Hảo khởi đầu với ông Đạo Khùng, Đạo Sển (cũng là một sự kiện lịch sử) nhưng khi đạo này đã có hàng triệu tín đồ là một câu hỏi lớn mà mọi người phải dè dặt khi nói đến đức tin.

Nói như vậy không có nghĩa là người ta không có quyền truy vấn, nghiên cứu về những đức tin